

ההקדל

מבצרי הלב

עמ' 2

הדרך לעתיד

עמ' 13

מבצרי הלב

גדעון מילר
ביסצופשופו, אוסטריה

אחד הייתי בטוח: האמונה הנוצרית הנשענת על האדם שנקרא ישוע, אין בה כדי לענות על צרכי.

באותם הימים היה לבי גם מלא בדבר נוסף: שנאה לגרמניה הנאצית ולכל אלה שהרגו את רוב רובה של משפחתי. מלבד קומץ קטן של אנשים. בהתבוננותי אחורה לעבר רגשות אלה, לא מפליא הדבר ששקעתי בשתיה מוגזמת של משקאות חריפים. בניתי לעצמי קריירה בעסקי מלונאות, תיאטרון ופאב, ולפרק זמן מה אף ניתן לי רשיון להפעיל עסקי הימורים בלאס וגס – אך הכל ירד לטמיון עקב שתית האלכוהול.

ביום בו צלצלה אלי אמי מניו ג'רסי והודיעה לי שאבי נפטר, בדיוק התאוששתי מאיבוד ההכרה. כל איבוד הכרה גרר אותי עמוק יותר לעמקי היאוש. אחי צלצל אלי ובקש ממני לבוא ללוויה, אך מיד הוא חש.

כשהייתי בן עשר או אחת עשרה, בזמן בו התכוננתי לבר המצווה שלי, נהגה לבוא לביתנו, מספר פעמים בשבוע, אשה, שמירה בבכי של יאוש. לבי זע בקרבו לנוכח בכיה המר, עד שיום אחד שאלתי את אמי אודותיה. אמי הסבירה לי, שבעלה היה קתולי, ואם יהודיה אורתודוקסית נישאת לנוצרי, היא נחשבת בעיני משפחתה ל"מתה".

כשהמשכתי לשאול את אמי שאלות נוספות, היא נאנחה ואמרה: "כשבחורה נישאת לאדם נוצרי, עליה לקבל את ישוע כמשיח המובטח לעולם." מהיום ההוא ואילך, כאשר שמעתי את שם ישוע, נזכרתי באותה אשה בוכיה, מלאת הכעס וחוסר האמון. לבסוף, נמנעתי אף מלעבור ליד הכנסיה המקומית בדרכי לבית הספר.

כמשפחה יהודית אורתודוקסית שמרה משפחתי את השבת ואת החגים היהודיים. למדתי, עם גדילתי, לאהוב את המאורעות והטכסים הקשורים ליהדות. אך עדין נשאר בתוכי חלל, אשר גדל והתרחב כשהגעתי לבחורות. למרות שהרגשתי, לעיתים קרובות, שדבר מה היה חסר בחיי, בדבר

לשתות היא כי לא הגעת עדין לעמק הבכא.

"מה עוד צריך לקרות לי?" שאלתי. "בעיתך תיפתר רק כאשר תהיה מוכן לזעוק לאלהים לעזרה". הוא ענה. הרהרתי באותן הפעמים בהן נסיתי להפסיק בכוחי שלי את השתיה. תמיד, לאחר ימי פכחות, חזרתי לסורי. זמן לא רב לאחר שיחה זו, מצאתי את עצמי בניו יורק – מתאושש לאחר שאבדתי שוב את ההכרה. ידעתי שאי אפשר ליפול עמוק יותר מפילתי זו, וידעתי שאינני יכול לעזור לעצמי. היתה זו הפעם הראשונה בה זעקתי לה' בבקשת עזרה. שאבתי ממנו כוח והצטרפתי לקבוצת התמיכה לנגמלי אלכוהול. בד

שמשו לא היה כשורה עמי, ועל כן הוא יעץ לי ללכת לרופא, במקום לבוא ללויה, ולבוא הביתה רק לאחר שמצבי ישתפר. לאחר שסיימתי את שיחת הטלפון, פניתי ישירות לחנות הסמוכה למשקאות חריפים וקניתי ארגו של ויסקי וארגו של יין. חזרתי לחדרי, נעלתי את הדלת ושתיתי ללא הפוגה במשך עשרה ימים.

מיד לאחר מכן קבלתי שמו של אדם, שהיה שייך לקבוצת תמיכה לנגמלים מאלכוהול. נפגשתי עמו ושוחחנו משך שעות ארוכות. באחת מן השיחות הוא אמר לי: "האנשים אותם אני מכיר ושבאמת הפסיקו לשתות הם אלה שמצאו את אלהים. הסיבה שבעטייה אינך מפסיק

שוחחנו עד שהגיע הזמן להיפרד, ופגישה זו נשכחה מזכרוני. ראיתיה פעם נוספת בירושלים כשנכנסה, ללא כל הודעה מוקדמת, לחנותי. קבוצת התיירים, שעמה היא הגיעה, טיילה באזור, היא הסבירה לי, והיא זכרה שציינתי בפניה את מקום עבודתי. שוחחנו, והיא שאלה אם אוכל

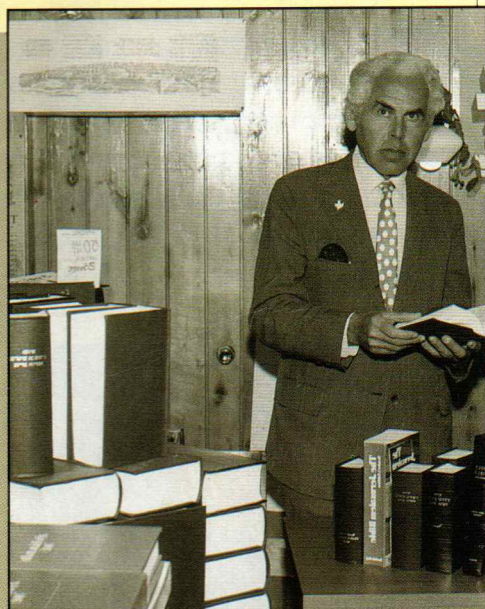
בכד עם זאת התחלתי בקריאת כתבי הקודש. בחסדי אלהים יכלתי, לבסוף, להפסיק את השתיה.

החלל הריק שהיה בתוכי עד עתה לא הכאיב לי יותר, ויכולתי להשתלט על רצונות השתיה, שהיו עד עתה חזקים ממני. במשך שש השנים הבאות למדתי בהתמדה את כתבי הקודש, ובעשותי זאת החזירוני מחשבותי לאותה דמות שראיתי בילדותי – היא החלה להיעלם, ואת מקומה תפס ישוע המשיח. התחלתי לראותו כפי שהיה באמת: הגואל המובטח המוזכר בתורה ובנביאים.

באותה העת הייתי בטוח, שהייתי היהודי היחיד בעולם שקבל את ישוע המשיח כמושיעו... עד שמצאתי קבוצה של יהודים מאמינים, שנפגשה בעיר ניו יורק. לא רק שהיתה זו עבורי נחמה חברתית, אלא יותר מכך. זה היה מקום בו יכולתי לשאוב כוחות רוחניים. לאחר שלושה חדשי לימוד הרגשתי, שאלהים הדריכני לוותר על עסקי ולנסוע לישראל – ארץ אבות אבותי.

כשנכנסתי לבית חדש עם סגנון חיים חדש, מצאתי עצמי מדבר על המשיח עם יהודים, ערבים וגויים כאחד. עבדתי כפועל בנין, כפועל בבית חרושת ובקבוץ. עבדתי גם בשיתוף עם ערבים ועם ממשלת ישראל כיועץ למלחמה בסמים. כשנהלתי חנות לכתבי קודש בעיר העתיקה, בתוככי שער יפו, החל אלהים לפעול על מבצרו האחרון של לבי. הוא לימדני על מהות הפיוס, אולי יותר משרציתי ללמוד.

הלן ואני נפגשנו לראשונה בכנס במלון רמת הגולן. מבלי שידעתי על כך, הראה אלהים להלן בחזון, בעת תפילתה, דמות של אדם, אותו לא פגשה מעולם, והוא אמר לה: "זהו הבעל אותו אני נותן לך." מה רבה היתה השתוממותה בראותה את האדם שראתה בחזון עומד מולה – זה הייתי אני.

החנות בה נפגשו הלן וגרעון לראשונה.

לטייל עמה בירושלים.

הלן היתה באמת יפה, ונראה היה שהיתה מעוניינת בידידותי. אולם בשעה שטיילנו בירושלים, העיבה עובדה אחת על יחסינו. הלן היתה מאוסטרליה, הארץ ממנה בא האדם, שהרס כמעט את כל משפחתי, וניסה להשמיד את כל הגזע היהודי.

דרכינו נפגשו פעם נוספת לאחר מספר חדשים, והפעם באוסטרליה, מקום בו ערכתי

סדרת הרצאות בנושא: ישראל. הלן לוותה אותי ושמשה לי כנהגת וכמתרגמת. דבר שאותו עשתה מספר פעמים בבקורי באוסטריה.

במשך שלוש שנים, בכל עת שהגעתי לאוסטריה או לגרמניה, הלן היתה שם. היא היתה יקרה בעיני, אך מצד שני לא רציתי להתקרב אליה יתר על המידה. ידעתי שאוכל להתאהב במישהי כהלן. יחד עם זאת גם ידעתי, שהמיריות שהיתה בלבי כנגד עמה, תוכל להעיב על אשרנו. אז ספרה לי הלן שהיא אוהבת אותי. היא ספרה לי, שמשפחתה היתה נאצית, ושהיא עצמה עמדה בראש קבוצת בני נוער נאצים במשך המלחמה. ראשי הסתחרר בשעה שספרה לי, שהיא בטחה בהיטלר ושהיא גדלה על שקרי המלחמה ההיא. אך בגיל שבע עשרה היא גלתה, שתעמולת המלחמה היתה כולה שקר וכזב.

הלן תיארה בפני את שנות חייה לפני המלחמה, שנים בהן החלה להפגש עם יהודים, אותם למדה לשנוא, ומצאה שהם לא דמו לה. כשלבסוף ראתה את תמונותיהם של קרבנות השואה, גבר עליה רגש הבושה. למעלה מעשרים שנה לאחר המלחמה, היא מסרה את חייה לישוע המשיח. אך שנים רבות עברו עד שיכלה לבטוח לחלוטין באדם ולהתאהב בו. האדם שבו לבסוף למדה לבטוח ולאהוב הייתי אני.

שבתי לישראל ונסיתי להבין את רגשותי להלן. את סיפורה הטראגי ואת עברה האיום של משפחתי. באטיות התחלתי להבין, שאף אם אוכל לסלוח לגרמנים על שעשו למשפחתי, לא יהיה בזאת די. כששורש של שנאה נעקר מתוך לבי, הוא משאיר בו חלל ריק. אם אינך אוהב את האנשים אותם שנאת בעבר, תשוב

המיריות ותכה שורש בלבך. לאחר תפילה רבה הגעתי למסקנה, שהגיע הזמן בו עלי להסגיר מבצר אחרון זה של לבי לידי ישוע, ואלהים השתמש בהלן אוברמייר, שעמדה בעבר בראש קבוצת בני נוער נאצים, למימוש פעולה זו. הצעתי לה נישואין ביום אביב גשום בשנת 1982, ונישואנו בסתו של שנה זו.

מאז המשכנו הלן ואני ללמד בכל רחבי אירופה ואמריקה. הדרכנו אפילו קבוצות אוסטרים והבאנו אותם אל מתנות הריכות, במטרה להביא לריפוי ולחרטה על מעשים שנעשו בעבר. החשוב מכל, אנחנו ממשיכים לשרת אלהים, אשר הוא חזק דיו להפיל את החומות הגדולות ביותר שבלבינו, חומות אותן מלאנו במשך שנים כה רבות במיריות גדולה. ישוע תפס את מקומה של האפליה, ומלא את לבינו באהבה. עבורנו הגיעה המלחמה לסיימה.

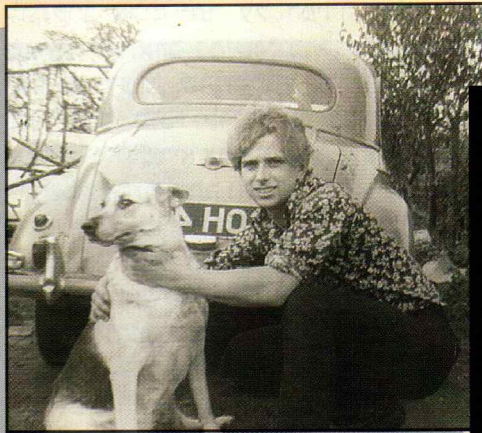
גדעון מילר היה לא רק נציגה בשטח של החברותא של אנשי עסקים המאמינים ברוח הקודש, אלא דויה אף נשיאה הראשון של אותה חברותא בירושלים.

הטבילה ברוח הקודש

חלק מהספורים שיצאו לאור בירחון "הקול" מדברים על טבילה ברוח הקודש. זהו נסיון המבוסס על הכתובים והובטח להולכים אחר ישוע. מטרתו להעניק כוח לעשות את רצון האלהים. כתבי הקודש מדברים על כך לעיתים קרובות בספר מעשי השליחים. לקבלת יתר פרטים התקשר לחברותא של אנשי עסקים המאמינים ברוח הקודש שבאזורך.

ארם חרש

מלקולם בלוז
פרטונסק, סלובקיה

מלקולם בלוז ב-1969

המשיכה להתפלל עבורי, ואלהים לא הסב את גבו אלי. "מישהו שם למעלה" בודאי שמד עלינו, למרות מה שהיינו – כאשר, למשל, חשבנו שפילים בהריון בהיותה עדין קטינה. אם אביה לא יהרגה, חשבנו, הורי בודאי יעשו זאת. אך המשבר חלף ונשכחו ההגבלות.

ב"חג האוהבים" ב-1970 נישאנו פילים ואני. היא היתה בת שבע עשרה ואני בן עשרים ואחת. כשהגיעה לגיל תשע עשרה היו לנו כבר שני בנים. באותה תקופה התחלתי להיות חסר מנוחה, וחפשתי אחר הרפתקאות מסעירות. התחלתי לשחק בנבחרת "סנוקר", ובעקבות כך התחלתי לצאת לילה אחד בשבוע עם ה"חברה". לא ארך הזמן ודבר זה הפך לענין של יום יום.

בהיותי נער בשנות הששים באנגליה הפניתי, כמו רבים אחרים, את גבי אל עקרונות המוסר. שעל ברכיהם חונכתי, והתחלתי לעשן, לקלל, להיות מעורב במוסיקת רוק, ובאופן כללי לנסות להיות כמו "כל החברה" – בניסיון לחקור את המבנה האנטומי של בנות המין הנגדי.

כשעזבתי את בית הספר, בהיותי בן חמש עשרה בשנת 1964, חשבתי שכבר הייתי בחור כהלכה. חשבתי בגאווה שיכולתי לדאוג לצרכי. בניגוד למה שחונכתי, החלטתי שאין אלהים בעולם, ושהדת הומצאה עבור הזקנים הפוחדים מן המוות, או אולי על ידי מנהיגי העולם, על מנת לאפשר להם לשמור על הסדר. ניתנה הבטחה לעולם הבא לאלה שלא יתמרדו בעולם הזה.

כשהייתי בן שש עשרה, פגשתי בפילים, שהיתה אז רק בת שתיים עשרה, והתחלנו להתרועע זה עם זה. באותה העת הייתי אתאיסט מושבע, והצהרתי בפני אמי: "כשתמותי – זה יהיה הסוף! אין עוד דבר נוסף מלבד חיים אלה." אמרתי לה שהיא טפשה בהאמינה בדברים שונים. אך אמי

למרות שהיה ברור שמצבם הכלכלי לא היה כפי טוב – דבר שבלט לעין מיד – הם בכל זאת הכינו לכבודנו ארוחה טוניסאית נפלאה. בישבנו סביב השולחן, הבחנתי שהיה להם דבר מה – דבר מה שלא היה לי – שמחה, שלווה ופתיחות לספר על עברם. לאחר הארוחה, הם שרו לכבודנו שיר

מלקולם בלוז היום.

והחלו לדבר על ישוע המשיח, שהוא אוהב אותנו באופן אישי, שהוא מת על הצלב, כדי לכפר על זממת חיינו, שהוא קם מן המתים, והוא חי וקיים היום וממתין שאבקש את סליחת אלהים ואקבלו לתוך חיי. הם אמרו לנו, שאלהים היה על-טבעי, וכמאמינים הם בטחו, שהוא יפעל בצורה על-טבעית ברפוי ובדאגה לצרכינו הפיסיים.

בדרכנו הביתה היינו שקטים מאוד, ולא ידענו כיצד לעכל את הדברים ששמענו וראינו בשלוש השעות האחרונות. ביום שלמחרת היה מוחי טרוד. כשעבדתי בגינה שבו ועלו הדברים הרבים ששמעתי. ביום ראשון התעוררה פיליס, כדי להכין ארוחת

הייתי שב הביתה שתי, ולא פעם התקפתי את פיליס פיסי. נסיונותי למצוא אושר וחופש הובילוני לבגידות. דברים אלה נמשכו עד שהגעתי לגיל שלושים.

ב – 1980 עברנו לכפר סטצ'וורת, שם קנינו בית ישן מוקף גינה ובעל פוטנציאל רב. כלפי חוץ נראנו כמשפחה נחמדה, אך מצבנו המשפחתי היה רחוק מלהיות אידיאלי. כשבנו הבכור שאלני בפסחא של שנת 1981 מדוע מעולם לא הלכנו לכנסיה, עניתי לו, וזאת מחוסר תשובה ממשית: התרצה ללכת? הוא ענה בחיוב.

בזמן ההוא עמדתי בראש 12 מאפיות ובתי עסק למזון. למעלה מ – 140 עובדים היו תחת פקוחי. כל שנתיים קבלתי מכונית חדשה מטעם החברה, אך יחד עם כל זאת, השלווה לא שרתה במעוננו. בעיות כחוסר אמון הדדי, שקרים וקטטות היו מנת חלקנו.

באותה העת הלכנו לקהילה בכפר. זאת היתה קבוצה קטנה של כ – 10 נשים זקנות. הן הופתעו לראות משפחה חדשה, וקבלו אותנו בברכה. למרות שהפגישות היו משעממות, התחלנו ללכת לקהילה בקביעות. אז כבר התחלתי לחשוב, שאולי אלהים קיים. אך לא היו לי מחשבות נוספות בנוגע אליו. מאומה לא השתנה בחיינו, חוץ מהופעתנו ביום ראשון בבוקר. עדין נהגתי להתקוטט עם בני אדם, וחייתי למען עצמי.

ביום ראשון אחד, בקיץ של 1985, בקר בקהילתנו זוג שליחים, שהיו בדרכם ללוב. מיד לא אהבתי אותם, משום שנראו כל כך שמחים, ומשום שהיה להם האומץ לנגן בגיטרה בכנסיה שלי. הבחור דבר על אלהים כאילו הכירו באופן אישי, וקרא לו "אדון". "איזה טפשי", חשבתי. הוא הזמין את עצמו לביתנו ביום שלישי בשבוע שלאחר מכן. על אף התחמקותי, הוא שכנע אותנו לבקר בביתו בקמברידג' ביום ששי, הערב שהיה מוקדש למשחקי ה"סנוקר".

בארגון. הייתי שתיין חסר ערך, אדם שלא יכול היה לפתוח בשיחה או להתיידיד עם חברים חדשים. אלהים שינה זאת, לא באופן מידי, אלא בהדרגה. בערך כשנה לאחר מכן, בעת שהיינו בארוחה זהה, הראתה לי רוח הקודש, שאני נזקקתי לקבל יותר מאלהים, כדי להעיד לאנשים שבסביבתי. עד לאותו זמן הצטמצמה אמונתי למעגל חיי הפרטי, למדות שקראתי פעמים רבות בכתובים, שעלינו לספר לאחרים על אהבת אלהים.

בסוף הפגישה בקשתי מהדובר האורח להתפלל עבורי. כשהוא התפלל, נטבלתי ברוח הקודש. מספר ימים לאחר מכן, כשעבדתי על הגג, התנסיתי בחוויה נפלאה. אלהים מלאני באהבתו, בשמחתו ובשלוותו. זה דמה למה שאירע בתקופת הברית החדשה בחג השבועות, וזה היה נפלא.

כעת אני אוהב להפגש עם אנשים ולספר להם כל מה שישוע עשה עבורי. במשך שנה הצלחתי למלא מיניבוס מלא באנשים ולהביאם לאסיפות החברותא של אנשי עסקים המאמינים ברוח הקודש. ב"ספרון וולדן", ובי"ניו מרקט" קמה קבוצה חדשה. אלהים פעל כה רבות, עד שיכולתי בנקל למלא ירחון שלם בסיפורים אודותיו. כמובן שעדין ניצבות בפנינו בעיות – אך כעת איננו עומדים למולם לכד – ישוע עמנו. הוא, אכן, שינה את חיי ואת חיי הנישואין שלי. כפי שאומרים הכתובים: לא לשכוח

מאז ספטמבר 1992 אנחנו (אני, אשתי ושניים מארבעת ילדינו) גרים בסלובקיה, וכעת אנחנו בעיצומן של הכנות לקראת פתיחת מחנה גברים השייך לחברותא של אנשי עסקים. המאמינים ברוח הקודש, הראשון במזרח אירופה, המתוכנן ל 28-30 באפריל 1994. אנחנו מקווים לראותכם שם.

בוקר, ואני שכבתי במיטה וקראתי את החומר שקבלנו. באחד הקטעים שהיו בידי: "הדרך לחיים" נאמר, שישוע יקבלני בדיוק כפי שאני, והוא ישנה את חיי, אם אתיר לו. החלטתי לקרוא בקול את התפילה שהיתה כתובה שם, והתכוונתי לכל מילה שיצאה מפי. כשהגעתי לעמוד האחרון נאמר בו: "ספר לאדם אחר תוך עשרים וארבע השעות הקרובות את שעשית." פחדתי מאוד, אך זה היה מאוחר מידי. כבר הבטחתי ללכת אחרי אלהים. פחדתי שפיליס תחשוב שהשתגעתי, ועל כן החלטתי לספר לאמי. "היא מכירה את הדברים האלה", חשבתי. אך רק לאחר בוקר שלם אורתי אומץ לעשות זאת. למרות שבאותו רגע לא התרחש כל דבר דרמאטי – לא נראו ניצוצות ברקים – בכל זאת, תפילה פשוטה זאת שנתה את חיי לחלוטין. אלהים הראה לי מיד מה היה מקור כל בעיותי ומכאובי. רובם באו כתוצאה מחוסר סלחנות. על כן כתבתי מכתבים לאנשים מסוימים ולבני משפחתי, ובקשתי מהם מחילה. בדרך זו שוחררתי. תוך שבוע הפסקתי לעשן, דבר שעשיתי משך עשרים וארבע שנים, ואלהים שחרר אותי גם מהתפרצויות הזעם שנהגו לתקוף אותי.

חמישה חדשים לאחר מכן, בראש השנה האזרחית של שנת 1986 גם פיליס נתנה את חייה לישוע המשיח. אלהים חידש את נישואנו, שחרר אותנו מחשדות ושנינו התאהבנו בישוע המשיח, שר השלום. הוא נתן לנו אהבה מחדשת זה לזו, וקרבה שמעולם לא הרגשנו קודם לכן. אלהים ספק את צרכינו באופן ניסי. ישוע גם רפא את רגלי, שנפצעה בתאונה ושעליה לא יכולתי לעמוד.

בראשית 1986 השתתפנו בפעם הראשונה בארוחה של החברותא של אנשי עסקים, המאמינים ברוח הקודש. נהנינו מאוד מארוחה זאת, ומאז אנחנו פעילים

תקורה לעצת יד

פול בוט
הייזלגרוב, אנגליה

“עפר לעפר, אפר לאפר”, שמעתי את קולו של שליח ה' מצהיר. מוחי היה מבולבל. זו היתה לזימה של אמי. “כיצד קיים אל אהבה וצדק?” אמרתי בכעס לעצמי. אמי היתה מטיפה מתודיסטית שפרשה לגמל-אות, ותמיד דברה עמי על אלהים ואהבתו. מותה כתוצאה מסרטן ריאות – ואהבת אלהים – לא יכלו ללכת בד בבד.

במשך גיל הטפשעשרה ושנות העשרים לחיי אהבתי אופנועים, ולעיתים קרובות דהרתי על גבם בנסיון לחקות כוכבי אופנועים כ”ברי שון”. אחת מנסיעותי האחרונות הסתיימה בהתנגשות בפרה חולבת.

אחד הדברים האחרים שענינו אותי היה כדורגל וצפייה במשחקי הקבוצה: “מנצ'סטר יונייטד”. עבורי נמדד סוף השבוע כטוב אורע על פי תוצאות המשחק. כנער, אחד מפחדי הגדולים היה שבגיל שלושים וחמש (אינני יודע מדוע שלושים וחמש) אהיה זקן מידי, מכדי לשחק כדורגל.

מטרת חיי לא היתה להיות כדורגלן מהולל או רוכב אופנועים ידוע, למרות שפעמים רבות חלמתי על כך. קויתי שיום אחד אפגוש בנערה המתאימה לי, אתחתן ואבנה לי משפחה. עמוק בתוכי הייתי בודד

מאוד. היתה לי בעיה לקשור קשר עם בנות המין הנגדי. זה עשוי להשמע מצחיק, אך בכל פעם שנסיתי להזמין בחורה, כדי להפגש עמה, התכווצתי בתוכי והפכתי לביישן. דיסקוטקים ומועדוני לילה היו עבורי סיוט. ולא רק זאת, אלא כל חברי אז יצאו באופן קבוע עם בנות, או עמדו להינשא. דבר זה נמשך עד גיל עשרים וחמש בערך.

לבסוף היה לי רומן קצר עם אשה נשואה. בפעם הראשונה בחיי הבנתי, שנהגתי שלא

שהדבר לא היה קל, צייתי לאלהים. יותר מכל רציתי, שישוע יהיה ראשון בחיי.

אז פגשתי את ג'נט בכנסיה, שאליה הלכתי יחד עם אחותי. לכנסיה זו הלכתי כבר בקביעות. אלהים הדריך את ג'נט בברור לעזוב את "לייסטר", ולחזור חזרה ל"סטוקפורט", מקום מגוריה. הוא אמר לה שהיא תינשא, אך היא לא ידעה למי. תוך שמונה עשר חדשים נישאנו. אפילו בחלומותי הטובים ביותר לא הייתי מדמיין לעצמי את שתכנן אלהים עבורי. אנחנו נשואים כעת כבר תשע שנים, ואני יכול בהחלט לומר, בשם שנינו, שאלה היו השנים המאושרות ביותר בחיינו.

מעורבותי בחברותא של אנשי עסקים, המאמינים ברוח הקודש החלה ב-1985, כאשר הזמנו על ידי חבר לארוחה. בסיום האסיפה הזמנו הנוכחים לבוא קדימה לתפילה. נעניתי בחיוב, וכשהתפללו עבורי, הרגשתי, שכוח אלהים יורד עלי. הפכתי לחבר בארגון זה, וככל שמעורבותי גדלה, כן הרגשתי שינוי בחיי.

במקום עבודתי, חלק מתפקידי הוא ללמד אנשים חסרי מקצוע להשתלב בעסקי המסחר. למרות שחזוי העבודה שנחתמים עמי הם לתקופות קצרות, ונעים בין שלושה חדשים לשנים עשר חדשים בכל פעם, אינני דואג. בסיום כל תקופת חוזה אני מרגיש שלווה, כי אני יודע, שאלהים ידאג לצרכי. אלהים תמיד פותח לי מקום עבודה, בסיומו של מקום קודם. אפילו בתקופת המיתון אלהים איננו מוגבל, ולכן, בתקופות של אי ודאות זו, נושאים אני ואשתי את עינינו אל העתיד בבטחון רב.

פול בוט נשוי לג'נט. הוא נציגו בשטח של הארגון בצפון מערב אנגליה ונשיאו של הארגון ב"סטוקפורט".

כשורה. נסיתי להצדיק את מעשי, אך לא יכלתי להפטר ממחשבותי ומרגשות האשמה שתקפוני.

לא ידעתי מה לעשות, ולמרות שלא האמנתי באלהים, התחלתי בערב ששי אחד לבקש מישוע שיסלח לי. לפתע התחלתי לבכות ללא הפסק. ואז הרגשתי כאילו מישוע עומד מעלי ושופך עלי מי שמחה. רגשות האשמה נעלמו ובפעם הראשונה בחיי ידעתי, מעל לכל ספק, שישוע חי.

מספר חדשים לאחר מכן התחלתי לקחת חלק בכנסיה מתודיסטית, אשר בה בילדותי שמעתי בכתות הילדים ספורים על ישוע. אך הפעם היה הבדל משמעותי. הם דברו אל לבי. לפתע גליתי, שיכולתי להבין את כתבי הקודש והרגשתי תשוקה לקרוא בהם. התחלתי גם להתפלל ולבקש מאלהים לשלוט בחיי ולהשתמש בהם למטרותיו. זמן קצר לאחר מכן, בשעה שבקרתי בכנסיה, יחד עם אחותי, קבלתי את הטבילה ברוח הקודש.

הכתובים אומרים במעשי השליחים פרק א' פסוק 8: "בבוא עליכם רוח הקודש תקבלו כוח ותהיו עדי..." באמצעות קבלת הטבילה ברוח הקודש, יכולתי להתודע יותר אל אלהים.

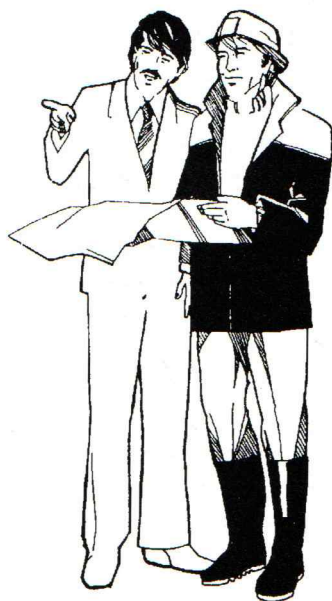
התוצאה המידית בחיי היתה שיכולתי לקשור קשרים ביתר קלות. קבלתי חופש ובטחון. התחלתי להפגש עם בחורה לא מאמינה, וזמן קצר לאחר מכן התארסנו. התפללתי שהיא תהפוך למאמינה, אך ככל שחלף הזמן, התהדקו היחסים בינינו. באחד מימי ראשון, כשנכנסתי לכנסיה, הרגשתי שמחה רבה. אלהים החל לדבר עמי. היה זה בקול דממה דקה, ואלהים אמר לי: "פול, אם תמשיך ביחסך, תאבד את שמחתך; תאבד כל אשר תכונתי עבורך. אני רוצה שהיום תשים קץ ליחסים אלה." למרות

עסק גדול

פול בנקיני, ירושלים, ישראל

ולאחר מכן הפכתי ליועץ אזורי. הייתי אחראי על כל אזור ניו אינגלנד, שהיו בו 230 בתי אוכל, ואשר גלגלו 270 מליון דולר בשנה. בגיל 32 נישאתי. היו לי שלושה ילדים ושלוש חנויות משלי. למרות שעסקי פרחו, לא הייתי מאושר. הייתי מכור לעבודה, תוקפן, שתלטן. בלתי מתחשב באחרים ומלא גאווה. פעמים רבות, בשעה שנהגתי ליעדים שונים בשש מדינות, הרגשתי שעדיף לי להתגנש בקיר ולסיים את חיי. בעצם מבלי דעת מדוע, נהגתי באחד הלילות במהירות של 160 ק"מ שאל תוך גשר עשוי בטון. הרכנתי את ראשי מטה, עצמתי את עיני וחשבתי שהנה חיי הגיעו אל קצם. אך למרבה הפלא החלה מכוניתי לסטות הרחק מהמטרה הזו. אחזתי בחזקה בהגה וכוונתי את מכוניתי אל עבר מטרה זו, אך משום מה מכוניתי זוה הצידה. לבסוף עצרה המכונית, והמנוע עצר מלכת. ישבתי במכונית המום וסחוט. הבחנתי במלון דרכים, ובאיטיות נכנסתי לתוכו לשינת לילה. קניתי עתון ונכנסתי לחדרי לנוח. מהר מאוד השתעממתי מקריאת העתון והנחתיו הצידה. ואז הבחנתי בכתבי הקודש, שהיו מונחים על השולחן. כשהרמתי את הספר, הוא נפתח באקרעי בתהילים פרק כ"ג: "יהי רועי לא אחסר בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני." מילים אלו דברו אל ליבי. בליבי אמרתי: "אני זקוק למי מנוחות אלה, לבטחון

לאחר שהשתחררתי משרותי בחיל הים, עברתי לעיר ניו יורק, סימתי את לימודי בבית ספר גבוה וקבלתי תואר בניהול. כילד למשפחת עולים, למדוני הורי לשאוף להצלחה. היתה לי השכלה רחבה, ובנוסף לכך למדתי ברחובות כיצד להישרד. נכנסתי לעבודה בחברת מקדונלד, חברה להמבורגרים בעיר ניו יורק, ולאחר כשנה נשלחתי למיין, כדי לפתח שם שוק חדש עבור חברה זו. ברבות הימים הפכתי לעוזר המנהל, ולאחר מכן מנהל האזור. בתוקף תפקידי הייתי אחראי על מספר חנויות,

ידעתי, שישוע היה שמו היהודי של המשיח. הייתי בקצו של החבל ועתה שחררתי אותו לחלוטין. אלהים שינה את חיי באותו היום, בספטמבר של שנת 1979, ומאותה העת נסעתי לכל רחבי העולם וספרתי את החדשות הטובות, שישוע משנה את חיינו. הייתי במערב אירופה, בארצות הברית ובמזרח התיכון. באמצע 1987, ששה ימים לפני מות אבי, הוא ספר לאחי שאנחנו יהודים. עובדה זו לא היתה כה חשובה עבורי. האמנתי במלך היהודים, ישוע. אין זה משנה מי אנחנו. בלי ישוע אנו אבודים, בין אם אנחנו יהודים, מוסלמים או נוצרים בבשר. בשנים האחרונות אני מתגורר בירושלים. אחת הדרכים בהם משתמש בי אלהים היא היותי יועץ לחברותא של אנשי עסקים המאמינים ברוח הקודש בישראל. אני נאחז בהבטחת אלהים שנאמרה במעשי השליחים ט"ז: 31-30. הסוהר שאל את פול וסילא: "רבותי, מה עלי לעשות כדי להיושע?" והם השיבו: "האמן באדון ישוע ותיושע אתה ובני ביתך." אבי קבל את האמונה בישוע. אמי, בגיל 79, אף היא הגיעה אליו. בני וארוסתו שייכים לישוע. אשתי שייכת לו. בתי הצעירה שייכת אף היא לו. ואני יודע שבבוא הזמן, אף בתי הבכורה תבוא לישוע. עזבתי את מקדונלד ב - 1979 ועברתי למשרות ניהול שונות במיין, בניו יורק, ניו ג'רסי ופורטו ריקו. אלהים נתן לי הזדמנויות רבות לספר על אמונתי בישוע לאנשים האוחזים במשרות ממשלתיות רמות במזרח וגם במערב. פשוט מדהים הדבר מה יעשה אלהים עם אדם המוכן להיכנע לפניו!

פול בנקיני הוא המזכיר של החברותא של אנשי עסקים המאמינים ברוח הקודש בירושלים וגם יועץ. הוא נשוי לדרגנה ויש לו בן אחד, אריק, ושתי בנות, טינה ונעמי. טינה נשואה ויש לה שתי בנות. □

ולשלווה, ולא לשום דבר אחר." למחרת היום גליתי, שהורי נסו לשלווה יד בכספי. ובנוסף לכך, ניסו בחברת מקדונלד להדיחני מתפקידי ולהחליפני באדם צעיר, אשר יועסק בשכר נמוך יותר. העולם אותו בניתי לעצמי החל להתמוטט ולהתפורר. לא יכולתי לאחות את הקרעים, ועל כן פניתי אל הרחוב. נשאתי ידי אל רובה ציד ופני היו מועדות לחיסול חשבונות עם שותפי לעסק. הייתי מלא שנאה, אלימות, מרירות ורצון נקם. כשיצאתי אל מחוץ לביתי, ניצב למולי פרד, ידיד עמו עבדתי ואשר שמש עבורי כאיש ליחסי צבור בעשרת השנים האחרונות. פרד הוא גם רועה קהילה בפטיסטי. אלהים אמר לו בברור, שעליו למהר לביתי ולמנוע מבעדי מלבצע מעשה טפשי. הוא ציית לקול אלהים. בעת שהוא התבונן בי, הוא הבחין באלימות שאחזה בי וברצון הנקם שמילא אותי. "פול", אמר פרד, "אינני יודע להיכן פניך מועדות, אך הנח לרובה זה." "פרד, או שתסור מדרכי, או שאתה תהיה הראשון להפגע." השבתי לו, דחפתי אותו הצידה והמשכתי בדרכי. כשהגעתי למכונית שמעתי את צעקתו: "פול" הסתובבתי, הרמתי את הרובה וכוונתי אותו אליו. ואז הוא אמר: "בשם ישוע המשיח, הנח את הרובה." רוח אלהים נחה עלי ונפלתי על הארץ. שכבתי בחניית ביתי בערך חמש עשרה או עשרים דקות מבלי לזוז. חום מחשמל נכנס לתוך גופי והחל לדחוף את כל הרוע המאיים מתוכי החוצה. הרגשתי שלווה, כמותה מעולם לא הרגשתי, ושמחה בלתי ניתנת לתאור. לא רציתי שכל זה ייגמר. לאחר זמן מה, בעודי שוכב עדין בחניית ביתי, שמעתי קול אומר לי: "פול, שרתת את עצמך זמן רב מידי. מעתה תשרת את בני ישוע, כי הוא קנה אותך בדמו." אני זוכר שעניתיי בשקט: "בסדר!" מי הוא אותו ישוע? זמן לא רב לאחר מכן

הדרך לעצת יד

גנטיס זיברטס
לטביה

גנטיס זיברטס (משמאל) עם דמוס שקריאן (מימין) מיסד החברותא של אנשים המאמינים ברוח הקודש.

עולות במוחי. התחלתי לבדוק את המצב – הלכתי לכנסיות שונות והתחלתי לדבר עם אנשים בני גילי ולשאלם: "מדוע הנכם בכנסיה?" הם ענו לי בצורות שונות: "זה נעים", "זה משרה שלוהה", "אני יכול להירגע". לא יכלתי להבין מדוע אף אחד מהם לא דבר על אלהים.

ואז פגשתי אדם מאמין ברכבת. התחלנו לשוחח, ואני שאלתי: "מדוע הנך מאמין באלהים?" ברוסיה, אדם שהיה חולה, קבל כרטיס נכה, שאפשר לו להשתמש חפשי בתחבורה הצבורית. הוא ספר לי, שהוא חולה בסרטן ולא יכול ללכת. ואז הוא אמר: "כשארד מן הרכבת יהא עלי ללכת מספר קילומטרים ברגל. כעת אין לי בעיה לעשות זאת, כי אלהים רפא אותי."

בשובי הביתה משרותי הצבאי בצבא הרוסי, הגעתי לנקודה בה היה עלי להחליט בנוגע לחיי העתידיים. הייתי בן עשרים, ובילדותי שמעתי ספורים רבים על אלהים. כעת ידעתי שעלי להחליט, האם ללכת בדרכי אלהים, או לשרת את הממון וההצלחה.

לפני מלחמת העולם השנייה, הקדיש סבי את חייו לישוע המשיח. לאחר מכן הוא קרא על ההבטחות שנתן ישוע בנוגע לרוח הקודש בכתובים. הוא חשב: "אם ישנה האפשרות להתנסות במה שהתנסו ההולכים אחר ישוע בחג השבועות, אני רוצה זאת." הוא שמד זאת במחשבתו, התפלל, עד שקבל את הטבילה ברוח הקודש. נסיון זה נתן לו כוח להתמודד עם הבעיות שהתעוררו בארצנו לאחר המלחמה. המצב היה קשה, אך אלהים הראה לו את הדרך בה עליו להמשיך להלך. הוא ספר לי על הרבה ניסים. שאלהים עשה עבורו במשך השנים.

כעת היה עלי להחליט על איזה יסודות אבנה את חיי. לא היה עוד די בשמיעת ספורי סבי והורי; היה עלי להחליט בעצמי. עלו במוחי שאלות כה רבות: "מה לגבי כנסיות אחרות? על מה מדברים שם? האם הם צודקים בדרכם?" כשמחשבות אלה

עשיר כמוני. "טוב, אנסה לשחק", ונצחתי! כעת כבר נסחפתי, מבלי יכולת להפסיק, אך משהפסדתי, היה עלי להמשיך ולשחק, על מנת להרוויח את כספי בחזרה. המשכתי לשחק, עד שהפסדתי את כל כספי.

הייתי כל כך טיפש, אך אלהים השתמש בזאת כדי ללמדני לקח. הנך יכול לעבוד ללא הרף ולהרוויח כסף, ומצד שני לאבד הכל בבת אחת. כשחזרנו הביתה, אמי פגשה אותנו ליד הדלת, ועוד לפני שהספקנו לומר דבר מה, היא אמרה לנו, שאלהים דבר אליה. ואז היא צטטה פסוק מהכתובים שבו נאמר: "ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה..." "יואל ב' : 25. נאלצתי לספר לה את מה שקרה. זמן קצר לאחר מכן אלהים עזר לי לקנות מכונית – יפה יותר מזו שתכננתי לקנות. למדתי היכן לשים את מבטחי – באלהים. הוא המקור המספק את כל צרכי, ואכן הוא יעשה זאת. הלקח הבא היה שיש להעמיד את אלהים במקום ראשון. באותו היום נסעתי העירה

תשובתו היתה חשובה ביותר עבורי. האדם ההוא הכיר את אלהים. זה לא היה דבר שאדם אחר ספר לו, או תורה שהוא בנה לעצמו. הוא ידע, שאלהים שינה את חייו, ואין דבר שיוכל להזיזו מידיעה זו. רציתי להכיר גם את אלהים באופן אישי, ועל כן הקדשתי את חיי לישוע המשיח. צעד אחר צעד אלהים פעל בחיי. לא היה זה דבר אחד בלבד; זו היה סדרה של שעורים. לדוגמא, הסתכלות נכונה על כסף. צעד אחר צעד נתתי לאלהים לשלוט בכל תחומי חיי. אפילו היום הוא ממשיך ללמדני ולשנותני לפי ראות עיניו.

בתהליך הלמידה על כסף, הייתי מעורב בכמה עסקים. היתה בבעלותי חלקת אדמה גדולה. באחת מן ההזדמנויות נסעתי העירה במטרה לקנות לעצמי מכונית. בשוק צפיתי באדם, שהתעסק בהימורים. לא התכוונתי כלל ועיקר לשחק, אך הוא התגרה בי ושאל: "מהם 100 רובל?" למעשה, 100 רובל בזמן ההוא היו שווים ל – 50 דולר, אך האיש ההוא נגע בגאוותי, ועל כן נאלצתי להודות, שסכום זה הוא כאין וכאפס לאדם

גנטיס זיברטס בעת שרותו בצבא הרוסי.

פסוקים אלה אינם הבסיס רק עבורי, אלא לכל רחבי לטביה, כי עלינו לקבל את חכמת האלהים עבור ארצנו. דברים מסוימים מתרחשים עתה ועלינו ללכת הלאה בדרכי אלהים, ולא בדרכינו אנו. לאלהים כל הפתרונים.

גנטיס זיברטס הוא איש עסקים עצמאי. הוא המנהל הכללי של החברותא של אנשי עסקים המאמינים ברוח הקודש, בכל רחבי רוסיה. לו ולאשתו אנדה יש בן בן חמש בשם ארתורס.

בהרגשה שהיה לי הכל – היה לי כסף ויכולתי לקנות מכוננית, להינשא ולבנות לי משפחה. מספר ימים לאחר מכן פגשתי במקרה את חברתי מהלכת עם בחור אחר – דבר זה הביא קץ ליחסינו. דרך נסיונות אלה למדתי, שכל דבר טוב, אפילו אשה ומשפחה, הם מתנה מאלהים. אינך יכול לקבלם בעמל כפיך. אלהים הוא זה הנותן לי אותם. הוא המקור.

לפני זמן מה קראתי את ספרו של דימוס שקריאן: "המאשרים עלי אדמה", ושמעתי על החברותא של אנשי עסקים המאמינים ברוח הקודש. ואז, ב – 1990, באה קבוצה מארגון זה לארצ'י. בזכרי את הספר, התנדבתי לארגן פגישות. מאותו זמן אני מעורב בארגון זה בלטביה ובכל רחבי רוסיה. נדרש זמן מה למציאת האנשים המתאימים, אך כעת ישנן שלוש קבוצות בלטביה.

אנשים צריכים לדעת את הדרך בה ילכו הלאה, וזאת היא המצווה שניתנה לנו – לספר לאחרים כל שעשה ישוע למעננו, ולהצהיר שישנה תקווה. אנשי צמרת משתתפים בפגישותינו, אנשים היכולים להתפלל ולהשפיע על חוקי ארצנו. וכך גם לגבי העסקים: יכולה להיות לנו השפעה חיובית עליהם. לאחרונה מינתה אותי קבוצה של מאמינים לרוץ לבחירות לפרלמנט. ניתן לי קול לדבר על אלהים. אך לצערי כל התהליך התחיל מאוחר מידי, ועל כן לא יכולנו לנצח, אך אלהים יכול היה להשתמש במסע הבחירות להפצת שמו. בדווחי העתונים נשאלתי: "מה תעשה אם תנצח?" דבר זה נתן לי הזדמנות לענות, שאלהים הוא דרך החיים. דברתי על הראשונה לקורינתיים פרק ח' פסוקים 22-3. בתרגום שלנו נאמר: "האדם החושב שהוא יודע דבר מה, איננו יודע את שעליו לדעת, אך האדם האוהב את אלהים, מקבל דעת ממנו."

מכור ללהירואין

קרטמן קראט-אנדרסון
בראנד, דנמרק

בגיל שלושים וארבע, עם עבר עשיר של שימוש באלכוהול וסמים, הגעתי לסוף הדרך. הייתי אלכוהוליסט במשך מספר שנים, עשנתי מריחואנה מאז היותי בן שמונה עשרה, והשתמשתי בהירואין במשך ארבע שנים. חיי היו חסרי תקנה. "לשם מה לחיות?"

גדלתי בבית דני, בו המצב הכלכלי היה מעל הממוצע. אך חוסר הקשר עם אבי החורג הרס את אשיותי בשנות נעורי. בשנים שלאחר מכן התמרדתי. התנגדתי לממשלה ולכל הדברים שהיו קשורים לסדר ולסמכות.

בגיל 21 פתחתי חנות לקמינים. זו הפכה לחנות הגדולה ביותר באזורי. אך לא הייתי מבוגר דיי, מכדי לשאת באחריות הכבדה שבניהול החנות. נסיתי לקבל בטחון עצמי גדול יותר על ידי שתית אלכוהול. לאחר מכן התחלתי להשתמש בגלולות, והללו השפיעו על מוחי. פחד וכל מיני תופעות אחרות באו בעקבותיהן.

חיי הפכו לגיהנום. הלכתי אל הפסיכיאטור מספר פעמים. גופי החל להתנוון בכל התחומים. הרופא אמר לי:

למרות גישה זו, הייתי מקובל מאוד על חברי. הייתי פעיל בכדור רגל ובהתיאבקות, ואפילו נצחתי מספר פעמים וזכיתי בפרסים במשחקי ההיאבקות. כשהתבגרתי, נעלמה התעניינותי בספורט, והתחלתי להתעניין בעישון. בשתיה ובשימוש בסמים. רציתי הרפתקאות, והרגשתי שדברים אלה הביאו ענין לחיי. האנשים אותם הערצתי היו זמרי רוק, שנהגו בדיוק כמוני. רציתי לנהוג כמותם. בימינו מוסיקת הרוק היא קשה יותר, והמסר שמקבלים בני הנוער ממנה היא אפילו חרסנית יותר מאשר בצעירותי.

האווירה בבנין הקהילה היתה נעימה מאוד. היו שם אנשים בני כל הגילים, והמוסיקה היתה עריבה לאוזן. לא היה זה כמו בקהילות שבקרתי בעבר. המטיף החל לדבר על הבן האובד מספר לוקס פרק ט"ו. ספור זה דמה כל כך לסיפור חיי. הבן בזבז את כל כספו על אורח חיים מושחת, וסיים את חייו בשמירה אחר חזירים ובאכילת מאכלי חזירים. יכולתי להזדהות עם הספור הזה. הבחור בספור החליט לחזור אל אביו ולבקש ממנו עבודה. הוא לא ציפה, שאביו יקבלו חזרה כבנו. אך אביו ערך לכבודו מסיבה, מבלי לזכור את עברו.

המטיף אמד לנו, שהאב בספור מסמל את אבינו שבשמים, ואם נשוב אליו, הוא יקבלנו חזרה, בדיוק כמו האב בספור. "היתכן הדבר?" חשבתי. "האם אלהים יקבלני?" הלכתי מאוחר יותר אל המטיף ואמרתי לו: "אם רק עשירית מהדברים שאמרת הם נכונים, אני רוצה לקבל את ישוע. הנכון הדבר, שאני יכול לקבל חיים חדשים?" המטיף אמר, שאכן הדבר אפשרי.

תכננתי להבריה סמים בהיקף גדול בשבוע שלאחר מכן. על כן שאלתי: "מה חושב אלהים על עסקי בשוק השחור?" הוא ענה: "אל תשאל אותי על כך. אם אתה נותן לישוע לנהל את חייך, הנך יכול לשאול אותו שאלה זו, כמו גם שאלות נוספות. האם זה מה שאתה רוצה לעשות?" תשובתי היתה חיובית, והוא החל להתפלל עבורי. בדקות הבאות מצאתי את עצמי שכוב על הרצפה, תחת כוחו של אלהים. אלהים קבל את הזמנתי ושינה את חיי.

הימים שלאחר מכן היו מלאי שמחה. הייתי נרגש מאוד והרגשתי, שאני אדם חדש. מאותו היום הפסקתי לשתות ולהשתמש בסמים, למרות שהיו לי תופעות לוואי.

שאם לא אפסיק לשתות משקאות חריפים, לא אוכל להמשיך לחיות. שמונה שנים לאחר מכן, פשטתי את הרגל. בנסיון לשפר את חיי, הפכתי לצמחוני. מהר מאוד הגעתי למסקנה, שאוכל בריא אין בכוחו לתקן את הנזק הנגרם כתוצאה משמוש בסמים. נסיתי לטהר את גופי ונפשי על ידי השתתפות במדיטציה – הלכתי אחר הגורו ההודי, בנוואן. התחלתי גם להתעניין במדעי הזמן החדש. בהתבוננות אחורה אני יכול לומר בפשטות, שדברים אלה דרדרו אותי אף יותר אל פי התהום.

חפשי פתרונות דרך ריפוי של כל מיני כתות: אסטרולוגיה, קריאה בקלפים, היפנוזה וכו'. אך היום אני יודע שלוסיפר, או השטן, הוא העומד בראש כל אלה. דברים אלה מובילים לאנוכיות, לפחד, אלימות, רמיה, חוסר מוסר ודברים שליליים אחרים. אכן, חיי היו אומללים מאוד. השמוש שעשיתי בסמים הלך והעמיק.

לאחר שנפרדתי מחברתי, הפכתי מכור לסמים. רבים מחברי מאותם הימים כבר אינם בין החיים. רובם מתו בטרם עת, עקב השימוש בסמים. גם אני הייתי בדרכי אל המוות, בעודני צעיר עדיין.

מספר פעמים התפרצתי לבתים, הברחתי סמים, או עשיתי דברים אחרים בלתי חוקיים. כתוצאה מכך, התמלאתי אפילו בפחד רב יותר – כי יראתי שמא אתפס! יום אחד פגשתי חבר, לארס, אשר עד לאחרונה היה בעליו של חנות שעסקה בעניני כתות. הוא ספר לי שהוא הפך למאמין, והזמין אותי ללכת עמו לקהילה. שמחה נבעה מתוכו, דבר שהיה בלתי רגיל עבורו. מתוך סקרנות נענית להזמנתו.

**האנשים המאשרים
עלי אדמה
נכתב על ידי
דימוס שקריאן**
ספר מרגש זה על היוסדות החברותא
של אנשי עסקים, המאמינים ברוח
הקודש, יינתן לך על ידי הקבוצה
המקומית

להזמנת העיתון "הקול"

עתון קטן זה פורש אמיתות בפני
הלא-מאמינים, ומביא השראה למאמינים.
מדוע שלא תזמין העתקים לך ולחבריך? מני
לעתון הוא כדלקמן:

העתקים	המחיר לשנה
1 * ☐	\$ 8
5 * ☐	\$ 35
10 * ☐	\$ 65
25 ☐	\$ 19
50 ☐	\$ 32

* מספר העתקים בחבילה אחת - יוצא לאור
6 פעמים בשנה.

Although many are produced regularly
(ie. English, German, French, Russian,
etc.) Hebrew is not.

עבור (מספר) העתקים, אני מצרף
כתובות וצ'קים בשווי \$.....

החברותא של אנשי עסקים
המאמינים בישוע,

Steenweg Mechelse 30,
Belgium, Leuven B-3000.

הרופא נתן לי תרופות מסוימות לעזור לי.
מאז בליתי ברחובות, כדי לספר לאחרים
על ישוע. לצערי, רק חלק מחברי קבלו את
הדברים שאמרתי להם. רובם הפכו עוינים
כלפי. הם ניסו למשוך אותי חזרה אליהם,
ולמרות שנכשלתי מספר פעמים, תמיד
שבתי חזרה אל אלהים.

במשך כל אותו הזמן היה לארס חבר נאמן.
בצורה בלתי אנוכית הוא עמד לצדי, מוכן
להתפלל עמי, לתמוך בי ולייעץ לי. לאחר
מספר חדשים, נרשמתי לבית ספר לתנ"ך.
חזרתי על הקורס מספר פעמים, וקבלתי
מרפא ולימוד מצוין, אשר חידשו את
מחשבותי. קבלתי אהבה וחכמה מישוע.
אלהים גם רפא, באורח פלאי, את גבי,
צוארי, את הכבד וחלקים אחרים בגופי. הוא
שחרר אותי.

אני חפשי מסמים ומאלכוהול כבר ארבע
שנים, ואני מרגיש טוב יותר משהרגשתי אי
פעם. נישאתי לבחורה שמעולם לא טעמה
אפילו בירה, ובודאי לא סמים. הרגשנו
שאלהים הביא אותנו יחד. מסתו 1992
נסעתי לכל ארכה של דנמרק ולימדתי על
הסכנות הטמונות בשימוש בסמים
ובאלכוהול. באותו הזמן ניתנה ההזדמנות
לבני הנוער לשמוע על אלהים, כי ישוע
שחרר אותי מסמים ומאלכוהול. בכל מקום
אליו הגעתי הרגשתי פתיחות גדולה,
והמורים תמיד השתוממו מתגובתם
החיובית של התלמידים. אני רוצה לבשר
לבני הנוער המזונחים בארצי, ולהצביע
בפניהם על ישוע.

קרסטן קראט חבר בחברותא של אנשי
עסקים, המאמינים ברוח הקודש בדנמרק. לו
ולאשתו אווה יש בן, שמעון. ספר בשם:
"שמור על החופש" פורסם בדנמרק, והוא
סיפור חייו של קרסטן-קראט אנדרסון.

החברות הבינלאומיות של אנשי עסקים, המאמינים ברוח הקודש הוא ארגון בינלאומי של אנשי עסקים אשר מטרותיו הן:

1. לקרוא לבני האדם לשוב לאלהים ולחזור לקהילות, על ידי ראית נוכחותו של אלהים וכוחו, באמצעות הבשורה השלמה לכל בני האדם.

2. לספק בסיס להתחברות משיחית בין בני האדם בכל מקום, תוך ספורי נסיונותיהם במשיח ישוע ולחזקם, כדי שיוכלו לחזור לקהילותיהם רעננים ומחודשים בכוחו. ארגון זה אינו כנסייה או כת. אין בו מטיפים ואין מטרתו להתחיל בבנית קהילה חדשה.

3. להביא למידה גדולה יותר של אחדות בין המאמינים.

הקול

מס. 942

עתון בשפה זו הוא אחד מעשרים וחמש שפות של העתון האירופאי "הקול". המוצא לאור על ידי החברות של אנשי עסקים, המאמינים ברוח הקודש בבליגיה, מצ'לס סטינווג 30, ב' - 3000 לובן, טל. 016207044. טלפקס. 016207031. המהדורה האנגלית מודפסת שש פעמים בשבוע. FGBMFI International Office European-Region: 30 Mechelse Steenweg, B-3000 Leuven, Belgium.

העורך: בלייר סקוט. עוזר העורך: דונטו אנולונה. ציור: פול גודווין. עריכה: קונבנקס. העורך באר"ה: ג'רי ג'נסן. העורך בדרום הפסיפיק: מארק רפילס. העורך באסיה: ס.ק.לי.

החברות הבינלאומיות לאנשי עסקים, המאמינים ברוח הקודש

FGBMFI International Office European-Region: 30 Mechelse Steenweg, B-3000 Belgium, Leuven.

אני רוצה ליידע אותך על החלטתי ללכת אחר ישוע המשיח. בבקשה שלח לי את החוברת: "עתה קבלת את ישוע".

שלח לי בבקשה מידע על החברות של אנשי עסקים, המאמינים ברוח הקודש.

שלח לי פרטים על החברות בארגון זה.

שם וכתובת.

"הקול" מס. 942

קורא יקר, תוך כדי קריאתך בעתון זה את העדויות השונות, אתה וראי תמה לדעת, האם גם אתה תוכל להכיר את אלהים באופן אישי ולקבל שלוח בלבך. ישוע אמר, שכדי להכיר את אלהים, אשר הוא רוח, עליך להיולד מחדש - להיולד מן הרוח.

כדי שדבר זה אכן יתממש עליך:

1. להודות בפני אלהים שחית חיים אנוכיים, ובעובדה שלא עשית אותו ארון בחיך, חטאת ונפרדת ממנו. "כי הכל חטאו ומחוסרי כבוד המה." רומיים פרק ג' פס' 23.

2. התחרט על מעשיך, חזור לאלהים על ידי בקשת סליחה על מעשיך בעבר ובקש את עזרתו לחיות על פי רצונו. "אם לא תחזרו בתשובה, כלכם תאבדו כמותם." לוקס פרק י"ג פס' 3.

3. האמן שישוע הוא בן האלהים, ושבמותו על הצלב הוא לקח על עצמו את חטאינו, כדי שנוכל לקבל סליחת חטאים. "כי כה אהב אלהים את העולם עד אשר נתן את בנו יחידו למען לא יאבד כל המאמין בו, אלא ינחל חיי עולם." יוחנן פרק ג' פס' 16.

4. אמור לאלהים שאתה כעת מקבל את ישוע כנואלך וכאדון לחיך. "זאם אתה מודה בפוך שישוע הוא האדון ומאמין בלבבך שאלהים הקים אותו מן המתים - תישוע. רומיים פרק י" פס' 9. אם לאחר מחשבה עמוקה ולאחר אמירת הפסוקים הללו לעצמך, הנך רוצה לעשות צעד חשוב זה, אזי התפלל את התפילה הבאה בקול: "אלהים היקר, אני משוכנע שאני אדם חוטא וככזה אני מועד לשמד. אני מאמין בלבבי, שישוע בנך מת עבור כל החוטאים, כולל עבורי, ושפך את דמו לטהרני מכל חטא. אני מודה שישוע הוא הגואל ואדון לחיי, ומודה לך עבור מתנת חיי הנצח. אני כעת בוטח בך, שתעזור לי לחיות על פי רצונך."

אל תסמוך על רגשותיך בנוגע לתשובת אלהים. רגשות הינם רבר חולף, אך יחסך החדשים עם האלהים מבוססים על הבטחותיו (רומיים פרק י" פס' 13). אל תתביש לספר לאחרים על יחסך עם ישוע (מתי פרק י" פס' 32). הקדש כל יום זמן לתפילה ולקריאת הכתובים (הראשונה לפטרוס פרק ב' פס' 2; תהילים פרק ל"ז פס' 4; רומיים פרק ח' פס' 14). כשתגיע להחלטה חשובה זו, בבקשה יידע אותנו, כדי שנוכל לשלוח לך חומר נוסף. מלא את הספח המצורף ושלח אותו אלינו.

בעתון זה

החלטות שעלינו לבצע

נראה שאין זה משנה מאין באנו ולתוך איזה דור נולדנו. עלינו להחליט בכוחות עצמנו בנוגע לעתידנו, במה נאמין ובאיזו דרך נבחר להלך. למרות הספורים ששמענו מהורינו, שבודאי היתה להם השפעה כלשהי על חיינו, יהיה על כל אחד מאתנו לבחור את דרכו הוא. בעלון זה תקרא על מספר בני אדם, אשר נהלו מאבק רציני במזגם או היו מלאי שנאה. תקרא על מאבקים באלכוהול או בסמים ועל אנשים אשר שקעו בחשיכת המדיטציה בהלכם אחר הגורו, או אחר לימודי האסטרולוגיה, הפנוזה וקלפים. אך הספורים לא הסתיימו בנקודה זו. כל אחד מהמספרים מדבר על בעיותיו, הרגליו, פחדיו ועל תחילת דרכו החדשה.

החברותא הבינלאומית
לאנשי עסקים,
המאמינים ברוח הקודש

חלק עתון זה גם עם חבריך.

• מבצרי הלב

גדעון מילר — עמ' 2

• אדם חדש

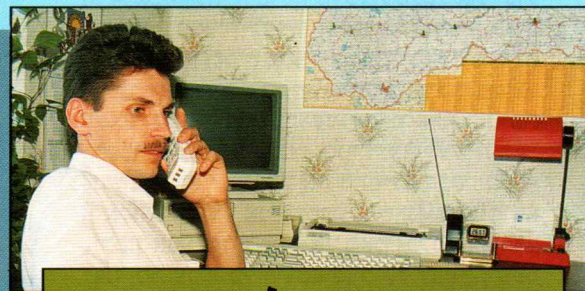
מלקולם בלוז — עמ' 6

• תקוה לעתיד

פול בוט — עמ' 9

• מכור להירואין

קרטמן קראט-אנדרסון — עמ' 16

• הדרך לעתיד

גנטיס זיברטס

עמ' 13